

Warszawskie Muzeum Tańca - Warszawo Tańcz!

WARSZAWSKIE MUZEUM TAŃCA – Pola Nireńska & Feliks Parnell to projekt odnoszący się do kulturalnych aspektów historii Warszawy i dorobku warszawskich tancerzy z okresu międzywojennego. Pozwoli spotkać ze sobą Warszawę dawną i tą obecną, poprzez autorskie prace taneczne Iwony Wojnickiej i Artura Grabarczyka w oparciu o rekonstrukcje prac i metod choreograficznych artystów z okresu 1918-1939, także w kontekście ich biografii i specyfiki tamtych czasów w sztuce i w codziennym życiu. Taniec stanie się tutaj medium do przyjrzenia się historii Warszawy po odzyskaniu niepodległości, roli historii w sztuce oraz sztuki w historii, a także do refleksji nad tym jak teraz - dziesiątki lat później - tworzy się i żyje w stolicy, co zostało z blasku XX-lecia międzywojennego, co nas dziś łączy z "tamtą" Warszawą.

W PROGRAMIE:

SOBOTA: 16 grudnia

12:30 - 16:30 Warsztaty z Iwoną Wojnicką

17:00 - 17:30 Wykład Joanny Stasiny na temat życia i twórczości Poli Nireńskiej

18:00 - 19:00 Recital taneczny (taniec i choreografia: Iwona Wojnicka, fortepian na żywo: India Czajkowa)

NIEDZIELA: 17 grudnia

12:30 - 16:30 Warsztaty z Arturem Grabarczykiem

17:00 - 17:45 Wykład Joanny Stasiny na temat życia i twórczości Feliksa Parnella

18:00 - 19:00 Recital taneczny (taniec i choreografia: Artur Grabarczyk, muzyka na żywo: Wiktor Podgócki)

GDZIE:

Muzeum Warszawskiej Pragi, sala konferencyjna
ul. Targowa 50/52, Warszawa

WSTĘP WOLNY

Rezerwacje na warsztaty: joanna.formatzero@gmail.com

Opisy warsztatów:

Warsztaty z Iwoną Wojnicką (16 grudnia, 12:30 - 16:30):

POLA NIREŃSKA - REKOMPOZYCJA, czyli warsztaty pedagogiki tańca na podstawie spektaklu Po Krzyku. Po raz drugi w Warszawie zaprezentujemy znany w Europie styl prowadzenia zajęć tanecznych, który polega na odtworzeniu przez grupę widzów spektaklu scenicznego. Pedagogika tańca jest w Niemczech i Holandii wykształceniem akademickim w dziedzinie tańca. Celem komponentu jest edukacja artystyczna poprzez działanie. Uczestnicy będą mogli wziąć udział praktyczny w swoim ulubionym spektaklu, w sposób który jest dla nich fizycznie dostępny. Do warsztatów na fortepianie akompaniować będzie India Czajkowska, która skomponowała muzykę do spektaklu Po Krzyku.

Warsztaty z Arturem Grabarczykiem (17 grudnia, 12:30 - 16:30):

FELIKS PARNELL - REKOMPOZYCJA - tematem warsztatów będzie sposób pracy nad

przygotowywanym spektaklem na bazie życia i twórczości Feliksa Parnella. Program warsztatowy jest tworzony w oparciu o niemiecką koncepcję Tanzpädagogik, popularną w dwudziestoleciu międzywojennym w warszawskich szkołach tanecznych. Artur Grabarczyk będzie także wykorzystywał metody pracy z tamtego okresu, więc warsztaty staną się swoistą lekcją muzealną, ponieważ uczeni będą wykonywać oryginalne ćwiczenia sprzed ponad 90 lat. Warsztatom towarzyszyć będzie muzyka na żywo w wykonaniu Wiktora Podgórskiego.

Po warsztatach nastąpi przerwa, po której odbędzie się wykład z prezentacją multimedialną na temat życia i twórczości Poli Nireńskiej (16 grudnia) i Feliksa Parnella (17 grudnia). Wykład, prezentację oraz wstęp do recitalów poprowadzi Joanna Stasina.

Ostatnim punktem wieczorów będą recitale, czyli pokaz prac solowych Iwony Wojnickiej (16 grudnia) na temat życia i twórczości Poli Nireńskiej przy akompaniamencie fortepianowym Indii Czajkowskiej oraz Artura Grabarczyka (17 grudnia) na temat życia i twórczości Feliksa Parnella przy akompaniamencie muzycznym Wiktora Podgórskiego.

Iwona Wojnicka – artystka niezależna, tancerka i choreografka z zamiłowaniem do Ausdruckstanz. Absolwentka czteroletniego Certyfikowanego Kursu Analizy Ruchu w Eurolab, w Berlinie. Odbiła trzyletni staż zawodowy w Codarts, w Rotterdamie. Doświadczenie sceniczne zdobywała na osi Niemcy – Izrael – Japonia we współpracy z udziałem znanych tancerzy, choreografów i badaczy tańca. Jej biografia taneczna obejmuje praktykę według trzech stylów: 2010 – 2017 Laban; 2003 – 2010 Butoh; 1996 – 2001 Pantomima. Wszystkie fazy jej tanecznej biografii to treningi fizyczne, współpraca projektowa oraz produkcje, master klasy oraz konferencje naukowe. Jej życiowe doświadczenia są główną inspiracją jej prac scenicznych. Od 2003 roku jest liderką Kolektywu Artystycznego i Stowarzyszenia Format Zero oraz członkinią Eurolab, Berlin. Działa w Komisji do Spraw Tańca przy Urzędzie m. st. Warszawy.

Pola Nireńska (wł. Nirensztajn), ur. 22 lipca 1910 w Warszawie, zm. 25 lipca 1992 w Bethesda, USA – warszawska tancerka i choreografka żydowskiego pochodzenia, której początki kariery przypadają na okres międzywojenny. W latach 1929-1931 była uczennicą szkoły Mary Wigman w Dreźnie, a następnie zakwalifikowała się do jej zespołu, z którym odbyła tournée po Europie i Stanach Zjednoczonych. Gdy Hitler doszedł do władzy, Nireńska uciekła z Niemiec i wróciła do Warszawy. W 1933 została laureatką Międzynarodowego Konkursu Tańca Artystycznego w Warszawie. Następnie uczyła się i współpracowała ze Szkołą Rytmiki i Plastyki Janiny Mieczysławskiej. Na Kongresie Tańca w Wiedniu w 1934 zdobyła nagrodę za autorskie choreografie „Ballada japońska” oraz „Krzyk”. Ponadto, zespół Janiny Mieczysławskiej, w którym wystąpiła, zajął I miejsce za spektakle „Suieta odwieczna” i „Taniec chłopski”. Pola Nireńska otrzymała stypendium ministerialne, dzięki któremu mogła uczyć się u Rosali Chladek. Następnie współpracowała z operą we Florencji. W 1935 w ucieczce przed prześladowaniami antysemitycznymi przeprowadziła się do Londynu. W 1949 wyemigrowała do Stanów Zjednoczonych. Została żoną Jana Karskiego.

Artur Grabarczyk – tancerz, choreograf i filmowiec. Absolwent Ogólnokształcącej Szkoły Baletowej w Gdańsku oraz Northern School of Contemporary Dance w Leeds (UK), którą ukończył z wyróżnieniem. Tańczył w Bałtyckim Teatrze Tańca oraz Scottish Dance Theatre (UK), gdzie miał okazję pracować z najwybitniejszymi twórcami współczesnego teatru tańca na świecie m.in. Damien Jalet, Sharon Eyal, Anton Lachky, Jo Stromgren, Fleur Darkin. Występował na scenach całego świata m.in. w Wielkiej Brytanii, Polsce, Francji, Niemczech, Włoszech, Rumunii, Indiach, Chinach, Meksyku, Brazylii i Korei

Południowej. Po powrocie do Polski nawiązał współpracę z Teatrem Tańca Zawierowania, Kolektywem Artystycznym Format Zero oraz Reprezentacyjnym Zespołem Artystycznym Wojska Polskiego. Artur podczas Nocy Muzeów Warszawskiego Muzeum Tańca zaprezentował współczesną interpretację postaci Feliksa Parnella. Swoją pracę opierał na istniejącej dokumentacji zdjęć oraz dzienników, które pisał polski baletmistrz.

Parnell Feliks, właściwie Feliks Jan Grzybek (1898–1980), był synem Jana i Julii Grzybków (ogrodnika i kwiaciarki), mężem tancerek: Niny Pawliszczewej, Zizi Halamy, Marii Łapińskiej, ojcem tancerki Magdaleny Parnell. Polski tancerz, choreograf, kierownik baletu. W latach 1915–1921 był solistą opery w Odessie, a równocześnie od 1917 choreografem. W 1921 powrócił do Warszawy, gdzie współpracował z teatrami operetkowymi, kabaretami, rewiami (m.in. Qui pro Quo, Nowości, Stańczyk). W 1925 stworzył własny zespół taneczny, z którym występował we Francji, Włoszech, Hiszpanii, Szwajcarii, Algierze, Tunisie. Od 1931 z żoną Zizi Halamą tworzyli duet, który był atrakcją wielu warszawskich scen (np. w Teatrze Polskim w Zemście nietoperza J. Straussa, 1932). W 1934 zorganizował dziesięcioosobowy Balet Parnella, który pod nazwą Ballet Polonais de Parnell odnosił sukcesy za granicą do 1939 (m.in. we Francji, Wielkiej Brytanii, Szwajcarii, Austrii). W 1936 otrzymał I nagrodę na olimpiadzie tanecznej w Berlinie. Podczas okupacji występował w jawnych teatrach (Nowości, Miniatury).

Produkcja: Warszawskie Muzeum Tańca

Organizacja: Stowarzyszenie i Kolektyw Artystyczny Format Zero oraz Staromiejski Dom Kultury

Partner projektu: Muzeum Warszawy / Muzeum Warszawskiej Pragi

Patronat Medialny: Kwartalnik TANIEC

Projekt jest finansowany przez Biuro Kultury m.st. Warszawy.